

Księga Rodzaju

Rozdział 1

BÓG W AKCIE STWORZENIA

1. Na początku uczynił — Bóg — niebo i — ziemię:

Dzień I

2. — Zaś ziemia była niewidoczna i niestała a ciemność [zalegała] nad — otchłanią, i Duch Boga unosił się nad — wodą. 3. i powiedział — Bóg: Niech się stanie światło. I stało się światło. 4. I zobaczył — Bóg — światło, że [jest] dobre, i oddzielił — Bóg spośród środka — światło i spośród środka — ciemność 5. i nazwał — Bóg — światło dniem a — ciemność nazwał nocą, i stał się wieczór i stał się poranek, dzień pierwszy.

Dzień II

6. I powiedział — Bóg: Niech stanie się sklepienie w środku — wody, aby została oddzielona spośród środka woda i woda. I stało się tak. 7. I uczynił — Bóg — sklepienie, i oddzielił — Bóg spośród środka — wodę, — będąca poniżej — sklepienia, i spośród środka — wodę — powyżej — sklepienia. 8. I nazwał — Bóg — sklepienie niebem. I zobaczył — Bóg, że [było] dobre. I stał się wieczór i stał się poranek, dzień drugi.

Dzień III

9. I powiedział — Bóg: Niech się zbierze — woda — poniżej — nieba w zgromadzeniu jednym, aby pojawił się — suchy [ląd]. I stało się tak. I zebrała się — woda — poniżej — nieba w — zgromadzeniu jego, i pojawił się — suchy [ląd]. 10. I nazwał — Bóg — suchy [ląd] ziemią i — zbiorowiska — wód nazwał morzami. I zobaczył — Bóg, że [było] dobre. 11. I powiedział — Bóg: Niech wyrosnie — ziemi ziele traw, siejące nasienie według rodzaju i wzajemnych podobieństw, i drzewo owocowe czyniące owoc, co — nasienie jego w nim według rodzaju na — ziemi. I stało się tak. 12. I wydała — ziemia ziele traw, siejące nasienie według rodzaju i wzajemnych podobieństw, i drzewo owocowe czyniące owoc, co — nasienie jego w jego według rodzaju na — ziemi. I powiedział — Bóg, że [było] dobre. 13. I stał się wieczór i stał się poranek, dzień trzeci.

Dzień IV

14. I powiedział — Bóg: Niech się staną latarnie na — sklepieniu — nieba dla oświetlania — ziemi — oddzielając spośród środka — dnia i spośród środka — nocy i niech będą jako znaki i do pór i do dni i do lat. 15. I niech będą do oświetlania na — sklepieniu — nieba dla świecenia nad — ziemią. I stało się tak.

16. I uczynił — Bóg — dwie latarnie — duże, — latarnię — większą do rządzenia — dniem i — latarnię — mniejszą do rządzenia — nocą, i — gwiazdy. **17.** I umieścił je — Bóg na — sklepieniu — nieba aby świeciły nad — ziemią. **18.** i rządziły — dniem i — nocą i oddzielały spośród środka — światło i spośród środka — ciemność. I zobaczył — Bóg, że [było] dobre. **19.** I stał się wieczór i stał się poranek, dzień czwarty.

Dzień V

20. I powiedział — Bóg: Niech wyprowadzą — wody pełzające dusze żyjące i skrzydlate latające nad — ziemią na — sklepieniu — nieba. I stało się tak. **21.** I uczynił — Bóg — zwierzęta morskie — wielkie i wszelkie dusze żyjące pełzające co wyprowadził [z] — wody według rodzajów ich i wszelkie ptactwo skrzydlate według rodzajów. I zobaczył — Bóg, że [było] dobre. **22.** I pobłogosławił je — Bóg mówiąc: Rośnijcie i pomnażajcie się i wypełniajcie — wody w — morzach, i — skrzydlate niech pomnażają się na — ziemi. **23.** I stał się wieczór i stał się poranek, dzień piąty.

Dzień VI

24. I powiedział — Bóg: Niech wyprowadzi — ziemia duszę żyjącą według rodzaju, czworonożne i pełzające i dzikie zwierzęta — ziemi według rodzaju. I stało się tak. **25.** I uczynił — Bóg — dzikie zwierzęta — ziemi według rodzaju i — bydło domowe według rodzaju i wszelkie — pełzające [po] ziemi według rodzaju ich. I zobaczył — Bóg, że [było] dobre. **26.** I powiedział — Bóg: Uczyńmy człowieka na obraz nasz i na podobieństwo, i [aby] rządzili — rybami — morza i — skrzydlatymi — nieba i — bydłem domowym i wszystkim [na] ziemi i wszelkimi — pełzającymi — czołgającymi się po — ziemi. **27.** I uczynił — Bóg — człowieka, na obraz Boga uczynił go, mężczyznę i kobietą uczynił ich. **28.** I błogosławił im — Bóg mówiąc: Rośnijcie i powiększajcie się i wypełniajcie — ziemię i weźcie w posiadanie ją i rządzicie — rybami — morza i — skrzydlatymi — nieba i wszelkim — bydłem domowym i wszystkim [na] ziemi i wszelkim — pełzającym — czołgającym się po — ziemi. **29.** I powiedział — Bóg: Oto daję wam wszelką trawę zasianą siejącą nasienie, co jest na całej — ziemi, i wszelkie drzewo, co posiada w sobie owoc [z] ziarnem zasiewanym, wam będą na pokarm, **30.** I wszystkim — dzikim zwierzętom — ziemi i wszystkim — skrzydlatym — nieba i wszelkim pełzającym — czołgającym się po — ziemi, co ma w sobie duszę żyjącą, wszelką trawę zieloną na pokarm. I stało się tak. **31.** I zobaczył — Bóg — na wszystko, które uczynił, i oto [było to] dobre bardzo. I stał się wieczór i stał się poranek, dzień szósty.

Rozdział 21. I zostały całkowicie ukończone — niebiosa i — ziemia i cała — aranżacja jego.

Dzień VII

2. I zakończył — Bóg w — dniu — szóstym — dzieła Jego, [które] uczynił, i odpoczął — dnia — siódmego od wszystkich — dzieł Jego, które uczynił. 3. I pobłogosławił — Bóg — dzień — siódmy i uświęcił go, że w nim odpoczął od wszystkich — dzieł Jego, które postanowił — Bóg uczynić.

JAHWE, STWORZYCIEM CZŁOWIEKA

Pierwsze zadania człowieka

4. Ten [jest] — zwój pochodzenia nieba i ziemi, kiedy zostały uczynione. — [W] dniu [kiedy] uczynił — JAHWE — niebo i — ziemię, 5. i wszelkie zielone pola, przedtem zanim — stały się na — ziemi i wszelka trawa pola przedtem zanim — wyrosła, nie bowiem spuścił deszcz — JAHWE na — ziemię, i człowieka nie było do pracy [na] ziemi, 6. źródło bowiem wznosiło się z — ziemi i nawadniało całe — oblicze — ziemi. 7. I wyrzeźbił — JAHWE — człowieka, proch z — ziemi i tchnął w — oblicze jego dech życia i stał się — człowiek [wówczas] duszą żyjącą. 8. I zasadził JAHWE — Bóg ogród w Eden na wschodzie słońca i umieścił tam — człowieka, którego wyrzeźbił. 9. I wyrosło [od] — JAHWE jeszcze z — ziemi wszelkie drzewo piękne do oglądania i dobre do jedzenia i — drzewo — życia w środku — ogrodu i — drzewo — możliwości poznania dobra i zła. 10. Rzeka zaś wychodząca z Edenu nawadniała — ogród. Stamtąd rozdzielała się na cztery odnogi. 11. Imię — [jednej] Pizson, ta — opływa całą — ziemię Chawila, tam — jest — złoto. 12. — Zaś złoto — ziemi owej dobre, i tam jest — węgiel ognisty i — kamień — zielonkawy. 13. I imię — rzeki — drugiej Gichon, ta — opływająca całą — ziemię Etiopską. 14. I — rzeka — trzecia Tygrys, ta — przepływa naprzeciw Asyrii. — Zaś rzeka — czwarta to Eufrat. 15. I wziął JAHWE — Bóg — człowieka, którego wyrzeźbił, i umieścił go w — ogrodzie, do pracy [w] nim i strzeżenia. 16. I dał rozkaz JAHWE — Bóg — Adamowi mówiąc: Z wszelkiego drzewa — w — ogrodzie jedzenie będziesz spożywać, 17. z zaś — drzewa — poznania dobra i zła, nie będziecie jedli z niego. — Bowiem w dniu zjedzenia z niego śmiercią umrzecie. 18. I powiedział JAHWE — Bóg: Nie dobrze jest — człowiekowi samemu, uczynię mu pomoc podobną jemu. 19. I wyrzeźbił — JAHWE jeszcze z — ziemi wszelkie — dzikie zwierzę — pola i wszelkie — skrzydlate — nieba i przyprowadził je do — Adama zobaczyłyby, jak nazwie je. I wszystkie — które dał nazwę im Adam, dusza żyjąca, takie imię jej. 20. I nadał Adam imiona wszelkiemu — bydłu i wszelkim — skrzydlatym — nieba i wszystkim — dzikim zwierzętom — pola, zaś Adamowi nie znalazła się pomoc podobna jemu.

Kobieta - żona Adama

21. I zesłał — JAHWE oszołomienie na — Adama, i zapadł w sen. I wziął jedno — z boku jego i wypełnił ciałem zamiast jego. 22. I zbudował JAHWE — Bóg — z boku, co wziął z — Adama, — kobietę i przyprowadził ją do — Adama. 23. I powiedział Adam: Ta teraz kość z — kości mej i ciałem z — ciała mego. Tę nazwał kobietą, że z — męża jej wzięto ją. 24. Z powodu tego opuści człowiek —

ojca jego i — matkę jego i sklei się z — kobietą jego, i będą ci dwaj w ciele jednym. 25. I byli — dwaj nadzy, — — Adam i — kobieta jego, i nie wstydziła się.

Rozdział 3

UPADEK: DRAMAT WIARY

Anatomia pokusy

1. — Zaś wąż był sprytniejszy [od] każdego — dzikiego zwierzęcia — na — ziemi, które uczynił JAHWE — Bóg. I powiedział — wąż — kobiecie: Czemu [to] powiedział — Bóg: Nie wy jedlibyście z każdego drzewa — w — ogrodzie? 2. I odpowiedziała — kobieta — wężowi: Z owocu drzewa — ogrodu jeść będziemy, 3. z zaś owocu — drzewa, co jest w środku — ogrodu, powiedział — Bóg: Nie będziecie jeść z niego, ani wy dotykaliście jego, abyscie nie umarliście. 4. I odpowiedział — wąż — kobiecie: Nie śmiercią umrzecie. 5. Dobrze wie bowiem — Bóg, że w tym — dniu [kiedy] zjedlibyście z jego, otworzą się wam — oczy, i będziecie jak Bóg znając dobro i zło. 6. I zobaczyła — kobieta, że dobre — drzewo do jedzenia, i że przyjemny dla oczu patrząc i piękno jest — zauważalne i spróbowałszy — owocu jego zjadła. I dała i — mężowi jej z nią, i zjedli. 7. I otworzyły się — oczy — dwojga, i zobaczyli, że nadzy są, i pospinali liście figowe i zrobili sobie przepaski. 8. I usłyszawszy — odgłos JAHWE — Boga przechodzącego w — ogrodzie — przestraszyli się, i ukryli się — — Adam i — kobieta jego przed obliczem JAHWE — Boga w pośród — drzewa — ogrodu.

Rozprawa sądowa

9. I zawołał JAHWE — Bóg do Adama i powiedział mu: Adamie, gdzie jesteś? 10. I odpowiedział Mu: — Odgłos Twój usłyszałem przechodzenia w — ogrodzie i przestraszyłem się, bo nagi jestem i ukryłem się. 11. I powiedział jemu: Kto oznajmił ci, że nagi jesteś? Czy z — drzewa co rozkazałem ci tego jednego nie jadłbyś z niego zjadłeś? 12. I odpowiedział — Adam: — Kobieta, którą dałeś [aby była] ze mną, ona mi dała z — drzewa, i jedliśmy. 13. I powiedział JAHWE — Bóg — kobiecie: Czemuż to uczyniłaś? I odpowiedziała — kobieta: — wąż oszukał mnie, i zjedliśmy. 14. I powiedział JAHWE — Bóg — wężowi: Ponieważ uczyniłaś to, przeklęty ty [jesteś] pośród wszelkiego — bydła i pośród wszystkich — dzikich zwierząt — ziemi. Na — piersi twej i — brzuchu chodzić będziesz i ziemię jeść będziesz przez wszystkie — dni — życia twego. 15. I nienawiść ustanawiam pomiędzy — tobą a — — — kobietą i pomiędzy — — nasieniem twym a — — — nasieniem jej. Ono [na] twą czyhać będzie głowę, a ty czyhać będziesz [na] jego piętę. 16. I — kobiecie powiedział: Bardzo powiększę — boleści twe i [w] jękach twych, w boleści rodzić będziesz dzieci, i do — męża twego — pragnienia skieruję twe, a on [nad] tobą panować będzie. 17. — Zaś Adamowi powiedział: Ponieważ usłuchałeś — głosu — kobiety twej i zjadłeś z — drzewa, co nakazałem tobie tego jednego nie jeść z niego, przeklęta [jest]

ziemia w — trudzie twym, w boleści jeść będziesz z niej przez wszystkie — dni — życia twego. **18.** Ciernie i osty urosną tobie, i będziesz jeść — trawę — pola. **19.** W pocie — oblicza twego jeść będziesz — chleb twój aż — obrócisz się ty w — ziemię, z której jesteś wzięty, bo ziemią jesteś i do ziemi odejdziesz.

Ratunek od wiecznego życia w grzechu

20. I nadał Adam — imię — kobiecie jego Życie, bo ta [jest] matką wszystkich — żyjących. **21.** I uczynił JAHWE — Bóg — Adamowi i — kobiecie jego tuniki ze skór i ubrał ich. **22.** I powiedział — JAHWE, Oto Adam stał się — jak jeden z nas — znający dobro i zło, i teraz oby nie wyciągnął — ręki i wziął [z] drzewa — życia i zjadłby i żyłby na — wiek. **23.** I wydalili ich JAHWE — Bóg z — ogrodu — rozkoszy, [aby] uprawiał — ziemię, z której został wzięty. **24.** I wyrzucił — Adama i zamieszkał on naprzeciw — ogrodu — rozkoszy i ustawił — cheruby i — ognisty miecz — który się obraca strzegący — drogi [do] drzewa — życia.

Rozdział 4

GRZECH PRZECIWKO BRATERSTWU

Kain i Abel

1. Adam zaś poznawszy Ewę — kobietę jego, i poczęła zrodziwszy — Kaina i powiedziała: Zdobyłam mężczyznę przez — JAHWE. **2.** I następnie urodziła — brata jego — Abła, i został Abel pasterzem owiec, Kain zaś był uprawiającym — ziemię. **3.** I stało się pomiędzy dniami, przyniósłszy Kain z — owoców — ziemi ofiarę — JAHWE, **4.** i Abel przyniósłszy i jego z — pierworodnych — owiec jego i z — tłuszczu ich. I spojrział — JAHWE na Abła i na — dar jego, **5.** na zaś Kaina i na — ofiarę jego nie zwrócił uwagi. I zasmucił się — Kain bardzo, i [chodził z] posępnym — obliczem. **6.** I powiedział JAHWE — Bóg — Kainowi: Dla czego bardzo smutny stałeś się i dla czego sposepniało — oblicze twe? **7.** Nie, jeśli właściwie przyniosłeś, właściwie zaś nie rozdzieliłeś, popełniłeś grzech? Zachowaj spokój! Do ciebie [należy] odwrócenie się [od] niego, i ty będziesz panował nad nim. **8.** I powiedział Kain do Abła — brata jego: Pójdźmy na — pastwisko. I stało się kiedy — byli oni na — pastwisku i rzucił się Kain na Abła — brata jego i zabił jego. **9.** I powiedział — JAHWE do Kaina: Gdzie jest Abel — brat twój? — Zaś odpowiedział: Nie wiem! Nie opiekunem — brata mego jestem ja? **10.** I odpowiedział — Bóg: Cóż uczyniłeś? Wołanie krwi — brata twego krzyczy do Mnie z — ziemi. **11.** I teraz wyklęty tyś przez — ziemię, która rozwarła — usta jej przyjmując — krew — brata twego z — ręki twej. **12.** Dlatego uprawiać będziesz — ziemię, i nie dołoży — siły jej dając tobie. Jęczeć i drzeć będziesz na — ziemi. **13.** I odpowiedział Kain do — JAHWE: Zbyt wielka — wina ma [aby] odpuszczono mi. **14.** Jeśli wyrzucasz mnie dzisiaj od oblicza — ziemi i przed — obliczem Twym będę ukrywać się, i będę jęczeć

i drzeć na — ziemi, i będzie, że każdy kto spotyka mnie zabije mnie. **15.** I powiedział jemu JAHWE — Bóg: Nie tak! Każdy — zabijający Kaina siedmiokrotną pomstą porażony będzie. I umieścił JAHWE — Bóg znak — Kainowi, [aby] nie zabił jego każdy — spotykający jego. **16.** Odszedł zaś Kain od oblicza — JAHWE i zamieszkał w ziemi Nod naprzeciw Edenu.

Potomkowie Kaina

17. I poznał Kain — kobietę jego, i poczęła rodząc — Enosza; a był [on] budowniczym miasta i nazwał — miasto od — imienia — syna jego Enosz. **18.** Zrodził zaś — Enosz Irada, i Irad zrodził — Mechuajela, a Mechuajel zrodził — Metuszaela, a Metuszael zrodził — Lamecha. **19.** I wziął sobie Lamech dwie kobiety, imię — pierwszej Ada, a imię — drugiej Silla. **20.** I urodziła Ada — Jabala, ten był — ojcem mieszkających w namiotach hodowców bydła. **21.** I imię — brata jego Jubal, ten był — który wynalazł harfę i lirę. **22.** Silla zaś urodziła i jej — Tubal-Kain, i był kowalem wykonującym miedź i żelazo, siostra zaś Tubala-Kaina Naama. **23.** Powiedział zaś Lamech — swoim kobietom: Ado i Sillo posłuchajcie mego — głosu, kobiety Lamecha, Dopuście mnie do słowa, bowiem męża zabiłbym za zranienie mnie i młodzieńca za siniec mój. **24.** Bo skoro siedem razy pomszczony z Kaina, z zaś Lamecha siedemdziesiąt siedem.

Set i jego syn Enosz

25. Poznał zaś Adam Ewę — kobietę jego, i poczęła rodząc syna i nazwała — imieniem jego Set, mówiąc: Wzbudził bowiem mi — Bóg nasienie inne zamiast Abla, którego zabił Kain. **26.** I — Set zrodził syna, nazwał zaś — imieniem jego Enosz. Ten miał nadzieję wzywając — imię JAHWE — Boga.

Rozdział 5

POTOMKOWIE ADAMA

Wybrani potomkowie Seta

1. To — zwój zrodzenia ludzkości. [W] dniu [,w którym] uczynił — Bóg — Adama, na obraz Boga uczynił go. **2.** Mężczyznę i kobietę uczynił ich i pobłogosławił ich, i nazwał — imię ich Adam, [w] dniu uczynienia ich. **3.** Żył zaś Adam dwieście i trzydzieści lat i zrodził [syna] wedle — rodzaju swego i na — obraz swój i nazwał — imieniem jego Set. **4.** Było zaś — dni Adama po — zrodzeniu jego [syna] — Seta siedemset lat, i zrodził synów i córki. **5.** I było wszystkich — dni Adama, które przeżył, dziewięćset i trzydzieści lat, i umarł. **6.** Dożył zaś Set dwieście i pięć lat i zrodził — Enosza. **7.** I dożył Set po — zrodzeniu jego [syna] — Enosza siedemset i siedem lat i zrodził synów i córki. **8.** I było wszystkich — dni Seta dziewięćset i dwanaście lat, i umarł. **9.** I dożył Enosz sto dziewięćdziesiąt lat i zrodził — Kenana. **10.** I dożył Enosz po — zrodzeniu jego [syna] — Kenana siedemset i dziesięć pięć lat i zrodził

synów i córki. **11.** I było wszystkich — dni Enosza dziewięćset i pięć lat, i umarł. **12.** I dożył Kenan sto siedemdziesiąt lat i zrodził — Mahalaleela. **13.** I dożył Kenan po — zrodzeniu jego [syna] — Mahalaleela siedemset i czterdzieści lat i zrodził synów i córki. **14.** I było wszystkich — dni Kenana dziewięćset i dziesięć lat, i umarł. **15.** I dożył Mahalaleel sto i sześćdziesiąt pięć lat i zrodził — Jareda. **16.** I dożył Machalaleel po — zrodzeniu jego [syna] — Jareda siedemset i trzydzieści lat i zrodził synów i córki. **17.** I było wszystkich — dni Mahalaleela osiemset i dziewięćdziesiąt pięć lat, i umarł. **18.** I dożył Jared sto i sześćdziesiąt dwa lata i zrodził — Henocha. **19.** I dożył Jared po — zrodzeniu jego [syna] — Henocha osiemset lat i zrodził synów i córki. **20.** I było wszystkich — dni Jareda dziewięćset i sześćdziesiąt dwa lata, i umarł. **21.** I dożył Henoch sto i sześćdziesiąt pięć lat i zrodził — Metuszelacha. **22.** W pełni zadowolili zaś Henoch — Boga po — zrodzeniu jego [syna] — Metuszelacha [żył jeszcze] dwieście lat i zrodził synów i córki. **23.** I było wszystkich — dni Henocha trzysta sześćdziesiąt pięć lat. **24.** I w pełni zadowolili Henoch — Boga i nie znaleziono [go], bowiem przeniósł jego — Bóg. **25.** I dożył Metuszelach sto i sześćdziesiąt siedem lat i zrodził — Lameka. **26.** I dożył Metuszelach po — zrodzeniu jego [syna] — Lameka osiemset dwa lata i zrodził synów i córki. **27.** I było wszystkich — dni Metuszelacha, co dożył, dziewięćset i sześćdziesiąt dziewięć lat, i umarł. **28.** I dożył Lamek sto osiemdziesiąt osiem lat i zrodził syna. **29.** I nazwał — imieniem jego Noe mówiąc: "Ten uwolni nas od — trudu naszego i od — boleści — rąk naszych i od [tej] ziemi, co przeklął JAHWE — Bóg". **30.** I dożył Lamek po — zrodzeniu jego [syna] — Noego pięćset i sześćdziesiąt pięć lat i zrodził synów i córki. **31.** I było wszystkich — dni Lameka siedemset i pięćdziesiąt trzy lata, i umarł. **32.** I był Noego rok pięćsetny i zrodził Noe trzech synów, — Sema, — Chama, — Jafeta.

Rozdział 6

UPADEK MORALNY LUDZKOŚCI

Zapowiedź zniszczenia stworzeń

1. I stało się kiedy zaczęło — ludzi wielu przybywać na — ziemi, i córki rodziły się im. **2.** Zobaczyli zaś — synowie — Boga — córki — ludzkie, że piękne były, wzięli sobie kobiety ze wszystkich, które wybrali. **3.** I powiedział JAHWE — Bóg: Nie — pozostanie — duch Mój w — ludziach tych na — wiek, dla tego, [że] są oni ciałem, będzie zaś — dni ich sto dwadzieścia lat. **4.** — Zaś olbrzymi byli na — ziemi w — dniach owych i potem również, kiedy — zbliżali się — synowie — Boga z — córkami — ludzkimi i rodziły [potomków] im, owi byli — gigantami — z wieków — ludziom — znani. **5.** Zobaczył zaś JAHWE — Bóg, że powiększa się — złośliwość — ludzi na — ziemi i każdy — skupił się w — sercu jego pilnie na — złu każdego — dnia, **6.** i zastanawiał się — JAHWE, [nad tym] że uczynił — człowieka na — ziemi i rozważał to. **7.** I powiedział — JAHWE: Zetrę — człowieka, którego uczyniłem, z oblicza

— ziemi, od człowieka do bydłęcia i od pełzających po — skrzydlate — nieba, gdyż zapłonął gniew, że uczyniłem ich. **8.** Noe zaś znalazł łaskę przedtem [u] JAHWE — Boga.

NOE - NOWY ADAM

Opowiadanie o potopie

9. Te [są] zaś — pokolenia Noego: Noe człowiek sprawiedliwy, doskonały będąc pośród — pokolenia jego, — Bogu podobał się Noe. **10.** Zrodził zaś Noe trzech synów, — Sema, — Chama, [i] Jafeta. **11.** Uległa zepsuciu zaś — ziemia przed — Bogiem i wypełniła się — ziemia niesprawiedliwością. **12.** i spojrział Pan — Bóg [na] ziemię, i była zrujnowana, bowiem uległo skażeniu wszelkie ciało na drodze jego na — ziemi. **13.** I powiedział — Bóg do Noego: Czasu kres człowieka nadszedł przede Mną, bowiem napełniła się — ziemia niesprawiedliwością przez nich, i oto Ja postanawiam zniszczyć ich i [tę] ziemię. **14.** Uczyni więc sobie arkę z drzewa czworokątnego. Przegrody uczyni [w] arce i wysmaruj ją od środka i z zewnątrz — smołą. **15.** I tak uczynisz — arkę: trzysta łokci — długą — arkę i pięćdziesiąt łokci — szeroką i trzydzieści łokci — wysoką ją. **16.** [W] dachu uczynisz [otwór] — arki i na łokieć wykonasz go z góry. — Zaś drzwi — arki umieścisz z boku. Dolną [część], drugą i trzecią [kondygnację] uczynisz w niej. **17.** Ja zaś oto sprowadzę — powódź wody na — ziemię niszcząc wszelkie ciało, w czym jest duch życia pod — niebem, i co kolwiek jest na — ziemi, zginie. **18.** I ustanowię — przymierze Moje z tobą. Wejdiesz zaś do — arki, ty i — synowie twoi i — kobieta twa i — kobiety — synów twych z tobą. **19.** I z wszystkich — bydła i z wszystkich — pełzających i z wszystkich — dzikich zwierząt i z wszelkiego ciała, dwie pary z każdego przedstawiciela w — arce, aby zachować [je] z tobą, samiec i samica [to] będzie. **20.** Z wszystkich — ptaków — skrzydlatych według gatunków i z wszelkiego — bydła według gatunków i z wszelkich — pełzających — czołgających się po — ziemi według gatunków ich, dwie pary z wszelkiego wejdzie z tobą, zachowując [je] z tobą, samiec i samica. **21.** Ty zaś weźmiesz sobie z wszelkie — pożywienie co będzie jedzone, i będziesz zbierać do siebie, i będzie tobie i tamtym na pokarm. **22.** I uczynił Noe wszystko, co nakazał mu Pan — Bóg, tak uczynił.

Rozdział 7

Wejście do arki

1. I powiedział JAHWE — Bóg do Noego: Wejdziesz ty i cały — dom twój do — arki, albowiem ty — zobaczyłem — sprawiedliwy [jesteś] przede Mną w — pokoleniu tym. **2.** Z zaś — bydła — czystego wprowadź do siebie siedem (par), samca i samicę. Z zaś — bydła — nie czystego dwie (pary), samca i samicę, **3.** i z — skrzydlatych — nieba — czystych siedem (par), samca i samicę, i z — skrzydlatych — nie czystych dwie (pary), samca i samicę, zachowując nasienie na całej — ziemi. **4.** Po tych bowiem dniach siedmiu Ja spuszczę deszcz na — ziemię [przez] czterdzieści dni i czterdzieści nocy i zmyta

zostałaby cała — wysokość, którą uczyniłem, z oblicza — ziemi. **5.** I uczynił Noe wszystko, co nakazał mu JAHWE — Bóg. **6.** Noe zaś miał lat sześćset, gdy — potop stał się wody na — ziemi. **7.** Wszedł zaś Noe i — synowie jego i — kobieta jego i — kobiety — synów jego z nim do — arki z powodu wody — potopu. **8.** I z — skrzydlatych i z — bydła — czystego i z — bydła — nie czystego i z wszelkiego — pełzającego — po — ziemi, **9.** dwie (pary) weszły z Noem do — arki, samiec i samica, jak nakazał jemu — Bóg. **10.** I stało się po — siedmiu dniach, i — woda — potopu stała się na — ziemi. **11.** W — sześćsetnym roku — — życia — Noego, — drugiego miesiąca, siódmego i dwudziestego [dnia] (tego) miesiąca, — dnia tego rozerwały się wszystkie — źródła — otchłani, i — śluzy — nieba otworzy się. **12.** I (padał) — deszcz na — ziemię czterdzieści dni i czterdzieści nocy. **13.** W — dniu tym wszedł Noe, Sem, Cham, Jafet, synowie Noego, i — kobieta Noego i — trzy kobiety — synów jego z nim do — arki. **14.** I wszystkie — dzikie zwierzęta według rodzaju i wszelkie — bydło według rodzaju i każdy pełzający ruszający się na — ziemi według rodzaju i każdy skrzydlaty według rodzaju, **15.** weszły z Noem do — arki, dwie (pary) z każdego ciała, w którym jest duch życia. **16.** I — wchodzące: samiec i samica z wszelkiego ciała weszły, jak rozkazał — Bóg — Noemu. I zamknął JAHWE — Bóg od zewnątrz ją, — arkę. **17.** I stał się — potop [przez] czterdzieści dni i czterdzieści nocy na — ziemi, i zwiększyła się — woda i uniosła — arkę, i podniosła z — ziemi. **18.** I zapanowała — woda i powiększając się całkiem nad — ziemią, i unosiła się — arka ponad — wodami. **19.** — Zaś woda zapanowała całym ogromem na — ziemi i pokryła wszystkie — góry — wysokie — będące pod — niebem. **20.** Dziesięć [i] pięć łokci powyżej podniosła się — woda i pokryła wszystkie — góry — wysokie. **21.** I umarły wszelkie ciała poruszające się po — ziemi: — skrzydlate i — bydło i — dzikie zwierzęta i każdy pełzający ruszający się po — ziemi i każdy człowiek. **22.** I wszystko, co posiada dech życia, i wszystko, co było na — suchym [łądzie], umarło. **23.** I zmyte zostało wszystko — co powstało, co było na obliczu całej — ziemi, od człowieka do bydłęcia i pełzającego i — skrzydlatego — nieba, i zmyte zostało z — ziemi, a pozostali jedynie Noe i — pomiędzy nim w — arce. **24.** I podniosła się — woda nad — ziemią dni sto pięćdziesiąt.

Rozdział 8

Opadanie wód

1. i pamiętał — Bóg [o] Noem i wszystkich — dzikich zwierzętach i całym — bydłem domowym i wszelkich — skrzydlatych i wszelkich — pełzających, które były z nim w — arce, i poprowadził — Bóg ducha na — ziemię, i ustała — woda, **2.** i zostały zakryte — źródła — otchłani i — śluzy — nieba, i został zatrzymany — deszcz z — nieba. **3.** i obniżała się — woda zmierzając ku — ziemi, obniżała się i zmniejszała — woda przez pięćdziesiąt i sto dni. **4.** I osiadła — arka w miesiącu — siódmym, siódmego i dwudziestego dnia — miesiąca, na — górze — Ararat. **5.** — Zaś woda zmierzająca, zmniejszała się aż [do] dziesiątego miesiąca. W zaś — jedenastym miesiącu, — pierwszego [dnia tego] — miesiąca, zostały

ukazane — wierzchołki — gór. **6.** I stało się po czterdziestu dniach [„że”] otworzył Noe — okno — arki, co uczynił, **7.** i wysłał — kruka — zobaczyłby jeśli ustąpiłaby — woda, i wyszedłszy nie wrócił aż — do wyschnięcia — wody z — ziemi. **8.** I wysłał — gołębicę za nim zobaczyłby jeśli ustąpiłaby — woda z oblicza — ziemi. **9.** I nie znalazłszy — gołębicę odpoczynku — [dla] nóg swoich wróciła do niego do — arki, gdyż woda była na całym obliczu całej — ziemi, i wyciągając — rękę jego wziął ją i wprowadził ją do siebie do — arki. **10.** I odczekał jeszcze dni siedem innych znów wysłał — gołębicę z — arki, **11.** i powróciła do niego — gołębicę — pod wieczór i miała liść oliwnej gałązki w — dziobie jej, i poznał Noe, że ustąpiła — woda z — ziemi. **12.** i odczekał jeszcze dni siedem innych znów wysłał — gołębicę, i nie więcej — wróciła do niego już. **13.** i stało się w — pierwszym i sześćsetnym roku w — życiu — Noego, — pierwszego miesiąca, pierwszego [dnia tego] — miesiąca, ustąpiła — woda z — ziemi. I odsłonił Noe — dach — arki, co uczynił i zobaczył, że ustąpiła — woda z oblicza — ziemi. **14.** W zaś — miesiącu — drugim, siódmego i dwudziestego dnia — miesiąca, została wysuszona — ziemia.

Wyjście z arki

15. I powiedział Pan — Bóg — Noemu mówiąc: **16.** Wyjdź z — arki, ty i — kobieta twoja i — synowie twoi i — kobiety — synów twoich z tobą, **17.** i wszelkie — dzikie zwierzęta, które jest z tobą i wszelkie ciało od skrzydlatych aż do bydła domowego i wszelkie pełzające ruszające się na — ziemi wyprowadź z tobą, i rośnijcie i pomnażajcie się na — ziemi. **18.** I wyszedł Noe i — kobieta jego i — synowie jego i — kobiety — synów jego z nim, **19.** i wszelkie — dzikie zwierzęta i wszelkie — bydło domowe i wszelkie ptactwo i wszelkie pełzające ruszające się na — ziemi według rodzaju jego wyszły z — arki.

PRZYMIERZE BOGA Z LUDŹMI

Ofiara Noego i obietnica Boga

20. I zbudował Noe ołtarz — JAHWE i wziął z wszelkiego — bydła domowego — czystego i z wszelkiego — skrzydlatego — czystego i przyniósł na ofiarę na — ołtarz. **21.** i poczuł JAHWE — Bóg [co] pomyślał: Nie więcej kiedykolwiek — przeklnę — ziemię przez — czyny — ludzi, gdyż złamane — myśli — człowieka lgną do — złego od młodości. Nie więcej więc już porażę wszelkie ciało żyjące, jak uczyniłem. **22.** Przez wszystkie — dni — ziemi siew i żniwa, zimno i upał, lato i wiosna, dniem i nocą nie ustaną.

Rozdział 9

Nowa ludzkość

1. I pobłogosławił — Bóg — Noego i — synów jego i powiedział im: Rośnijcie i pomnażajcie się i wypełniajcie — ziemię i weźcie w posiadanie ją. **2.** I — bojaźń [przed] wami i — lęk (padnie) na

wszelkie — dzikie zwierzęta — ziemi i na wszelkie — ptaki — nieba i na wszelkie — poruszające się na — ziemi i na wszystkie — ryby — morza. W ręce wasze oddaję, **3.** i wszelkie pełzające [co] jest żywe, wam będą na pokarm jak jarzyny traw daję wam — wszystko. **4.** Ale mięsa z krwią duszy nie będziecie jedli. **5.** I bowiem [o] waszą krew, — dusz waszych dopominać się będę, z ręki wszelkiego — dzikiego zwierzęcia dopominać się będę jej i z ręki człowieka brata dopominać się będę — duszy — człowieka. **6.** — Przelana krew człowieka zamiast — krwi jego zostanie przelana, bowiem na obraz Boga uczyniłem — człowieka. **7.** Wy zaś rośnijcie i pomnażajcie się i wypełniajcie — ziemię i pomnażajcie się na niej. **8.** i powiedział — Bóg — Noemu i — synom jego z niego mówiąc: **9.** Ja oto ustanawiam — przymierze Moje wam i — potomstwu waszemu po was, **10.** i wszelkimi duszami — żyjącymi z wami z ptakami i z bydlęm domowym i wszystkimi — dzikimi zwierzętami — ziemi, które [jest] pomiędzy wami, z wszystkim — wychodzącym z — arki. **11.** I ustanowię — przymierze Moje z wami, i nie umrze wszelkie ciało kiedykolwiek od — wód — potopu, i nie będzie również potopu wód — niszczących całą — ziemię. **12.** i powiedział Pan — Bóg do Noego: Oto — znak — przymierza, — Ja daję — pomiędzy Mną a wami i — pomiędzy wszelką duszą żyjącą, co jest pomiędzy wami, na wieki wieków. **13.** — Łuk Mój kładę na — chmurze, i będzie [to] znakiem przymierza — między Mną i — ziemią. **14.** I [gdy] będą przeze — rozpinane Mnie chmury nad — ziemią zostanie ukazany — łuk Mój na — chmurze, **15.** i przypomnę sobie — przymierze me, co jest pomiędzy — mną a wami i pomiędzy — wszystkimi duszami żyjącymi we wszelkim ciele, i nie będzie już — wody w potopie, któryby zmył wszelkie ciało. **16.** I będzie — łuk Mój na — chmurze, i zobaczę — by zostało przypomniane przymierze wieczne pomiędzy — Mną a pomiędzy — wszelką duszą żyjącą we wszelkim ciele, co jest na — ziemi. **17.** I powiedział — Bóg — Noemu: To — znak — przymierza, który zawarłem pomiędzy — Mną a pomiędzy — wszelkim ciałem, co jest na — ziemi.

NOE I JEGO SYNOWIE

18. Byli zaś — synami Noego ci wyszedłszy z — arki: Sem, Cham, Jafet. Cham był ojcem Kanaana. **19.** Trzej ci byli — synami Noego. Z tych byli rozproszeni na całą — ziemię. **20.** I postanowił Noe [być] człowiekiem rolnikiem ziemi i zasadził winnicę. **21.** I pił z — wina i upił się i nagi [leżał] w — domu jego. **22.** I zobaczył Cham — ojciec Kanaana — nagość — ojca jego i wyszedłszy oznajmił — dwóm braciom jego na zewnątrz. **23.** I wziął Sem i Jafet — szatę. nałożyli we — dwóch [na] plecy ich i szli tyłem i przykryli — nagość — ojca ich, i [było] oblicze ich odwrócone i — nagości — ojca ich nie zobaczyli. **24.** Wytrzeźwiawszy zaś Noe od — wina i poznawszy, co uczynił mu — syn jego — młodszy, **25.** i powiedział: Przeklęty Kanaan. Sługą domu będzie — braci jego. **26.** I powiedział: Błogosławiony JAHWE — Bóg — Sema, i będzie Kanaan sługą jego. **27.** Rozwija — Bóg — Jafeta i zamieszka w — domach — Sema, i niech się stanie Kanaan sługą ich. **28.** Żył zaś Noe po — potopie trzysta pięćdziesiąt lat. **29.** I było wszystkich — dni Noego dziewięćset pięćdziesiąt lat i umarł.

Rozdział 10

DZIEJE POTOMKÓW NOEGO: SPIS NARODÓW

1. Te są zaś — pokolenia — synów Noego, Sema, Chama, Jafeta, i urodzili się im synowie po — potopie.
2. Synowie Jafeta: Gamer i Magog i Madaj i Juan i Elisa i TubalKain i Mosoch i Thiras. 3. A synowie Gamera: Aschanaz i Rifath i Thorgama. 4. A synowie Juana: Elisa i Tharsis, Kitisowie, Rodyjczycy.
5. Z tych wywodzą się wyspy — narodów na — ziemi ich, wszelkie według języka w — plemionach ich i w — narodach ich. 6. Synowie zaś Chama: Chus i Mesraim, Fud i Kanaan. 7. Synowie zaś Chusa: Saba i Euila i Sabatha i Regma i Sebakatha. Synowie zaś Regmy: Saba i Dadan. 8. Chus zaś zrodził — Nebroda. Ten pierwszym stał się mocarzem na — ziemi. 9. Ten był potężnym myśliwym przed JAHWE — Bogiem, dla tego mówić będą: Jak Nebrod potężny myśliwy przed JAHWE. 10. I stał się początkiem — królestwa jego Babilon i Orech i Archad i Chalanne w — ziemi Sennaar. 11. Z — ziemi owej wyszedł Assur i zbudował — Niniwę i — Rooboth miasto i — Chalach 12. i — Dasem pomiędzy — Niniwą a — Chalachem: To było miasto — wielkie. 13. I Mesraim zrodził — Ludiimów i — Enematiimów i — Labiimów i — Nefthaliimów, 14. i — Patrosoniimów i — Chasioniimów, skąd wywodzą się stamtąd Filistyni, i — Kafthoriimici. 15. Kanaan zaś zrodził — Sydona pierworodnego i — Chetejczyka 16. i — Jebusajczyka i — Amorajczyka i — Gergesajczyka 17. i — Euajczyka i — Akurajczyka i — Asennajczyka 18. i — Aradyjczyka i — Samarajczyka i — Amathiego, i po tym były rozproszone — plemiona — Chananejczyków. 19. I były — granice — Chananejczyków od Sydonu aż przychodzą do Gerary i Gazy, aż do wejścia Sodomy i Gomory, Adamy i Seboim, aż do Lasy. 20. Ci synowie Chama w — plemionach ich według języka ich w — krainach ich i w — narodach ich. 21. i — Semowi urodzili się i jemu, ojcem wszystkich — synów Ebera, brata Jafeta — starszego. 22. Synowie Sema: Ajlam i Assur i Arfaksad i Lud i Aram i Kajnan. 23. A synowie Arama: Os i Ul i Gather i Mosoch. 24. A Arfaksad zrodził — Kenana i Kenan zrodził — Salę, Sala zaś zrodził — Ebera. 25. A — Eberowi urodziło się swóich synów: imię — jednego Falek, bowiem w — dniach jego została rozdzielona — ziemia, a imię — brata jego Jektan. 26. Jektan zaś zrodził — Elmodada i — Salefa i Asarmotha i Jaracha 27. i Odorrę i Ajzela i Deklę 28. i Abimeela i Sabeua 29. i Ufira i Euilę i Jobaba. Wszyscy ci są synowie Jektana. 30. I stało się — zamieszkiwanie ich od Masse aż do wejścia do Sofery, góry wschodu. 31. Ci są synowie Sema w — plemionach ich według języków ich w — krainach ich i w — narodom jego. 32. Te są — plemiona synów Noego według pokoleń ich według — narodów ich, z tych byli rozproszeni [na] wyspy — narodów na — ziemi po — potopie.

Rozdział 11

WIEŻA BABEL

1. I była cała — ziemia języka jednego, i mowy jednej cała. **2.** I stało się w — wędrówce ich z wschodu, [że] znaleźli pastwisko w ziemi Szinear i osiedlili się tam. **3.** I powiedział człowiek — sąsiadowi: Pójdźmy, wyrabiamy cegły i wypalajmy je [w] ogniu. I stała się im — cegła jak kamień, i asfalt był im [za] zaprawę. **4.** I powiedzieli: Pójdźmy, zbudujmy sobie miasto i wieżę co — głową będzie [sięgać] aż [do] nieba, i uczynimy sobie imię przeciw — rozproszeniu na obliczu całej — ziemi. **5.** I zszedł JAHWE zobaczyłby — miasto i — wieżę, którą zbudowali — synowie — ludzcy. **6.** I powiedział JAHWE: Oto ród jeden i mowa jedna wszystkich, i — rozpoczęli dzieło, i teraz nie zaprzestaną z tego wszystkiego, które — podjęli się uczynić. **7.** Pójdźmy i zejdźmy, pomieszajmy tam jego — język, aby nie usłyszeli każdy — głos [swego] sąsiada. **8.** I rozproszył ich JAHWE stamtąd na oblicze całej — ziemi, i przestali budować — miasto i — wieżę. **9.** Dla tego zostało nazwane — imieniem jego Zamieszanie, gdyż tam pomieszal JAHWE — mowę całej — ziemi, i stamtąd rozproszył ich JAHWE — Bóg na oblicze całej — ziemi.

DZIEJE RODU SEMA

10. I te są — pokolenia Sema: Sem syn [miał] sto lat, kiedy zrodził — Arpakszada drugiego roku po — potopie. **11.** I żył Sem po — zrodzeniu jego [syna] Arpakszada pięćset lat i zrodził synów i córki i umarł. **12.** I żył Arpakszad sto trzydzieści pięć lat i zrodził — Kainana. **13.** I żył Arpakszad po — zrodzeniu jego [syna] Kainana lat czterysta trzydzieści i zrodził synów i córki i umarł. I żył Kainan sto trzydzieści lat i zrodził — Salę. I żył Kainan po — zrodzeniu jego [syna] Sala lat trzysta trzydzieści i zrodził synów i córki i umarł. **14.** I żył Sala sto trzydzieści lat i zrodził — Ebera. **15.** I żył Sala po — zrodzeniu jego [syna] Ebera trzysta trzydzieści lat i zrodził synów i córki i umarł. **16.** I żył Eber sto trzydzieści cztery lata i zrodził — Feleka. **17.** I żył Eber po — zrodzeniu jego [syna] Feleka lat trzysta siedemdziesiąt i zrodził synów i córki i umarł. **18.** I żył Felek sto trzydzieści lat i zrodził — Regaua. **19.** I żył Felek po — zrodzeniu jego [syna] Regaua dwieście dziewięć lat i zrodził synów i córki i umarł. **20.** I żył Regaua sto trzydzieści dwa lat i zrodził — Serucha. **21.** I żył Regau po — zrodzeniu jego [syna] Serucha dwieście siedm lat i zrodził synów i córki i umarł. **22.** I żył Seruch sto trzydzieści lat i zrodził — Nachora. **23.** I żył Seruch po — zrodzeniu jego [syna] Nachora lat dwieście i zrodził synów i córki i umarł. **24.** I żył Nachor lat siedemdziesiąt dziewięć i zrodził — Teracha. **25.** I żył Nachor po — zrodzeniu jego [syna] Teracha lat sto dwadzieścia dziewięć i zrodził synów i córki i umarł. **26.** I żył Terach siedemdziesiąt lat i zrodził — Abrama i — Nachora i — Harrana.

DZIEJE RODU TERACHA

27. Te są zaś — pokolenia Teracha: Terach zrodził — Abrama i — Nachora i — Harrana, i Harran zrodził — Lota. 28. I umarł Harran przed Terachem — ojcem jego w — ziemi, co urodził się, w — krainie — Chaldejczyków. 29. I wzięli Abram i Nachor sobie kobiety: imię — kobiety Abrama Sara, a imię — kobiety Nachora Milka córka Harana, [który był] ojcem Milki i ojcem Jiski. 30. I była Sara bezpłodna i nie rodząca dzieci. 31. I wziął Terach — Abrama syna jego i — Lota syna Harana syna — syna jego i — Saraj — synową jego kobietę Abrama — syna jego i wyprowadził ich z — kraju — Chaldejczyków żeby pójść do — ziemi Kanaan i przyszedł aż do Charanu i zamieszkał tam. 32. I było — dni Teracha w Charanie dwieście pięć lat, i umarł Terach w Charanie.

Rozdział 22

Akeda - Związanie Izaaka

1. I stało się po — wypowiedziach tych, [że] Bóg poddał próbie — Abrahama i powiedział do niego: Abrahamie, Abrahamie! — Zaś odpowiedział: Otom ja. 2. I powiedział: Weź — syna twego, — umiłowanego, którego kochasz, — Izaaka, i pójdz do — ziemi — wyniosłej i złóż go tam na ofiarę na jednej [z] gór, którą — ci powiem. 3. Podniósłszy się zaś Abraham — rano osiodłał — oślicę jego; zabrał zaś ze sobą dwóch chłopców i Izaaka — syna jego i narąbał drwa na całopalenie, podniósłszy się poszedł i przyszedł na — miejsce, o którym powiedział mu — Bóg. 4. A dnia — trzeciego i przejrzał Abraham — oczami zobaczył — miejsce z daleka. 5. I powiedział Abraham — chłopcom jego: Usiądźcie wy z — oślicą, ja zaś i — chłopiec pójdziemy aż tam, a pokłoniwszy się, wrócimy do was. 6. Wziął zaś Abraham — drwa na całopalenie i nałożył na Izaaka — syna jego. Wziął zaś i — ogień do ręki i — duży nóż, i szli — dwaj razem. 7. Powiedział zaś Izaak do Abrahama — ojca jego mówiąc: Ojcze? — Zaś odpowiedział: Co jest, dziecko? Powiedział: Oto — ogień i — drwa, gdzie jest — baranek — na całopalenie? 8. Powiedział zaś Abraham: — Bóg upatrzy sobie baranka na całopalenie, dziecko. Szli zaś obaj razem. 9. Pszyszli na — miejsce, o którym powiedział mu — Bóg, i zbudował tam Abraham ołtarz i ułożył — drwa i związał Izaaka — syna jego, położył go na — ołtarz na — drwach. 10. I wyciągnął Abraham — rękę jego dobywając — noża, [aby] zabić — syna jego. 11. I zawołał do niego zwiastun JAHWE z — nieba i powiedział mu: Abrahamie, Abrahamie! — Zaś odpowiedział: Otom ja. 12. I powiedział: Nie podnoś — ręki swojej na — chłopca ani nie czyń mu nic. Teraz bowiem poznałem, że boisz się — Boga ty, a nie oszczędziłeś — syna twego — umiłowanego dla Mnie. 13. I przejrzał Abraham na oczy jego zobaczył, i oto baranek, — zaplątany w krzewie gęstym — rogami; i poszedł Abraham i wziął — baranka i złożył go na całopalenie zamiast Izaaka — syna jego. 14. I nazwał Abraham — imieniem — miejsce owe: JAHWE spojrzal, aby mówiliby dzisiaj: Na — górze JAHWE objawił się. 15. I zawołał zwiastun JAHWE [do] Abrahama powtórnie z — nieba 16. mówiąc: Na Siebie przysiągłem, mówi JAHWE, — ze

względu na co uczyniłaś — wypowiedź — i nie oszczędziłaś — syna twego — umiłowanego dla Mnie,
17. — rzeczywiście błogosławiąc pobłogosławię cię i zwiększając powiększę — nasienie tve jak —
gwiazdy — nieba i jak — piasek — na — brzegu — morza, i odziedziczy — nasienie tve — miasta —
wrogów **18.** i zostaną błogosławione w — nasieniu twym wszystkie — narody — ziemi, za to, że
okazałaś posłuszeństwo — Mojemu głosowi. **19.** Wrócił zaś Abrahama do — chłopców jego,
i powstawszy szli razem do — studni — przysięgi. I zamieszkał Abraham przy — studni — przysięgi.

Potomkowie Nachora

20. Stało się zaś po — wypowiedziach tych i przyniesiono wiadomość — Abrahamowi mówiąc: Oto
urodziła Milka i jemu synów, Nachorowi — bratu twemu, **21.** — Oksa pierworodnego i — Bauksa brata
jego i — Kamuela ojca Syryjczyków **22.** i — Chasada i — Azaua i — Faldasa i — Jedlafa i — Bathuela.
23. I Bathuel zrodził — Rebekkę. Ośmiu tych synów, których urodziła Milka — Nachorowi — bratu
Abrahama. **24.** I — nałożnica jego, — o imieniu Reema, urodziła i jemu — Tabeka, i — Gaama, i —
Tochosa i — Mochę.

NPI – Nowodworski Grecko-Polski Interlinearny Przekład Pisma Świętego Starego i Nowego Przymierza

Tłumaczenie: Krzysztof Radzimski

Prawa autorskie © 2021 [Kościół Chrześcijan Baptystów w Nowym Dworze Mazowieckim](#).

Udostępnione na licencji [Creative Commons Attribution No Derivatives License 4.0](#).